

PERSPECTIVA

Lęgnickie Studia
Teologiczno-Historyczne
Rok VII 2008 Nr 2 (13)

Ks. Józef Swastek
Ks. Władysław Bochnak

**ŻYCIE, DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACYJNA I NAUKOWA
KSIĘDZA STANISŁAWA PIÓRKOWSKIEGO**

W 2008 r. ksiądz Stanisław Piórkowski obchodził 44. rocznicę swych święceń kapłańskich. Został wyświęcony na prezbitera 3 VII 1965 r. w kościele parafialnym pw. Matki Bożej Wniebowziętej w Wiedniu, wybudowanym przez ojców klaretynów w latach 1955-1962. Święcenia przyjął z rąk kard. Franciszka Königa, wielkiego przyjaciela Ojca Świętego Jana Pawła II i Polski. Kard. F. König, dla uczczenia zbliżającego się jubileuszu 1000-lecia chrześcijaństwa Polski, wyznaczył osobną datę święceń dla Stanisława Piórkowskiego z udziałem całej Polonii.

Ks. Stanisław Piórkowski do historii polskiego Kościoła przeszedł jako twórca Polskiej Prowincji Misjonarzy Klaretynów i najbardziej uzdolniony organizator spośród duchowych synów św. Antoniego Marii Klareta na ziemiach słowiańskich. Jest on najbardziej pojętym jego uczniem, na terenie założonej przez siebie Polskiej Prowincji Misjonarzy Klaretynów potrafił wcielić w życie jego duchowość. Streszcza się ona w propagowaniu nauki Jezusa Chrystusa i kultu Maryi Niepokalanej poprzez drukowane i mówione słowo. Jak św. Antoni Maria Klaret przypominał Europie i Ameryce w XIX wieku Apostoła Narodów – św. Pawła, tak ksiądz Stanisław Piórkowski przypomina katolikom Europy wschodniej, Azji i Afryki św. Antoniego Klareta. Idee, które ożywiały pracowite życie św. Antoniego Klareta w dziedzinie ewangelizacji narodów, miłości Niepokalanej Dziewicy Maryi,

stały się również treścią życia i apostołskiego zapału ks. Piórkowskiego. Obaj zmagali się z podobnymi przeciwnościami losu. Bardzo dużo wycierpieli ze strony wrogów Kościoła. Obaj również cudownie wyszli – za przyczyną Matki Bożej – z zamachów na ich życie. Obaj radowali się, iż przez cierpienie upodobnili się do Najwyższego Kapłana Jezusa Chrystusa.

Są rzecznikami drukowanego słowa jako bardzo skutecznej formy walki z wrogami Kościoła. Św. arcybiskup Antoni Klaret, mimo licznych prac i zajęć, opublikował 96 książek i broszur. Ks. Stanisław Piórkowski jest autorem kilkunastu książek. Dotyczą one głównie życia i duchowości św. Antoniego Klareta, klaretynów, ewangelizacji i powołania misyjnego. Pod jego redakcją ukazały się trzy obszernie prace, dotyczące biografii św. Antoniego M. Klareta, jego listów duchowych oraz listów maryjnych.

Święty Antoni Klaret jest, jak dotąd, jedynym ojcem I Soboru Watykańskiego, który dostąpił kanonizacji (7 V 1950 r.). Na tym Soborze opowiedział się za ogłoszeniem dogmatu o nieomyślności papiejskiej. Nie należał nigdy do teologów postępowych, goniących za tanią popularnością, dlatego zwalczali go liberałowie, masoni, postępowi teologowie, którym rzekomo zależało na dobru Kościoła. W 1856 r. zorganizowano zamach na życie św. Antoniego Klareta, w którym został ciężko ranny.

Książd Stanisław Piórkowski jest doskonałym znawcą życia i duchowości św. Antoniego Klareta. Przybliży jego duchowość i metody ewangelizacyjne. Jego prace popularno-naukowe odznaczają się wysokim, wręcz profesjonalnym, poziomem popularyzacji złożonych zagadnień teologicznych. Do prac tego typu należy artykuł zamieszczony w „Słowie – Dzienniku Katolickim” (nr 206, 24 X 1995), pt. *Św. Antoni Maria Klaret – «Paweł XIX wieku»*. Ten tytuł Apostoła Narodów – św. Pawła, ze względu na misyjną jego gorliwość, przyłgnał do św. Antoniego Klareta – jak wyjaśnia ks. S. Piórkowski – jeszcze za jego życia. Do popularnych, ale bardzo ważnych artykułów ks. S. Piórkowskiego należy praca *Życie w zakonie* („Tygodnik Katolicki Niedziela”, 6 XI 1994, s. 13). Stanowi ona pogłębioną teologicznie refleksję nad życiem zakonnym na kanwie rozważań synodu biskupów o życiu konsekrowanym.

W artykule *Życie konsekrowane darem dla Kościoła* („Tygodnik Katolicki Niedziela”, 1 II 2004, nr 5, s. 9) ks. Piórkowski omówił istotę rad ewangelicznych w służbie Kościoła. Artykuł ten stanowi formę wdzięczności dla Ojca Świętego Jana Pawła II za wydanie adhortacji apostołskiej *Redemptionis donum*.

Ksiądz Stanisław Piórkowski tak bardzo upodobił się do założyciela klaretynów, że i jego droga do kapłaństwa przypomina bliźniaczo studia św. abpa Antoniego Klareta.

Święty A. Klaret pragnął wstąpić do zakonu kartuzów, ale choroba uniemożliwiła mu te plany. Studiował w seminarium diecezjalnym w Vich (w katedrze Vich znajdują się obecnie jego relikwie). Mając powołanie misyjne, wstąpił jako kapłan do nowicjatu jezuitów w Rzymie, ale z powodu choroby musiał się pożegnać z tym zakonem. Bóg miał wobec niego inne plany. W 1848 r. A. Klaret założył w Hiszpanii wydawnictwo tanich książek, a w roku następnym stał się założycielem Zgromadzenia Misjonarzy – Synów Niepokalanego Serca Maryi. Założył też zakon klaretynek, które zyskały w 1855 r. kościelną aprobatę.

Stanisław Piórkowski po uzyskaniu świadectwa dojrzałości w Kolużkach podjął czteroletnie studia w Wyższym Seminarium Duchownym Śląska Opolskiego w Nysie. Za zgodą ówczesnego biskupa w Opolu dra Franciszka Jopa studiował jako kandydat do klaretynów. Po 1945 r. klaretyni mieli w Polsce tylko jeden klasztor w Miedarach koło Tarnowskich Gór; pracowało w nim trzech zakonników. Był to czas, kiedy komuniści uwięzili Prymasa Polski Kard. St. Wyszyńskiego (1953 r.), prowadzili zaciętą walkę z religią i Kościołem. Odbywały się spreparowane procesy skazujące ludzi Kościoła. Stanisław Piórkowski nie lękał się tych trudności i nie ulegał zastraszeniu. Po ukończeniu czteroletnich studiów filozoficzno-teologicznych wstąpił do klaretynskiego nowicjatu w Antvodoco. Jako kleryk kontynuował studia teologiczne w Międzynarodowym Kolegium Teologicznym, filii Uniwersytetu Laterańskiego. Po ich ukończeniu został wysłany na studia specjalistyczne z zakresu teologii pastoralnej na Uniwersytet Wiedeński. Na tej uczelni ukończył studia doktoranckie. Jego mistrzem był słynny pastoralista ks. prof. F. Klostermann, wybitny ekspert II Soboru Watykańskiego. W dniu święta Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, 8 XII 1964 r., złożył śluby wieczyste. Z tej okazji ówczesny generał klaretynów ojciec Piotr Schweiger przesłał mu z Tokio list, w którym znalazły się prorocze słowa: „Ty jesteś kamieniem węgielnym przyszłej prowincji misjonarzy Klaretynów w Polsce, światło bowiem przyjdzie ze Wschodu”. Stanisław Piórkowski wziął sobie te słowa głęboko do serca. Zapowiadały one jego wielką przyszłość. Po przyjęciu święceń kapłańskich w dniu 3 VII 1965 r. w Wiedniu, wrócił do kraju jako kapłan wszechstronnie wykształcony i władający biegle obcymi językami. Po powrocie poddano go surowej kontroli, która trwała około 24 godziny.

Zgodnie z charyzmatem klaretyńskim, przez okres pięciu lat ks. Piórkowski prowadził w Polsce działalność powołaniową, rekolekcyjną i misyjną. Wygłosił ponad 450 serii rekolekcji i misji. Najważniejsze nauki opublikował w książce pt. *Zawierzyć Chrystusowi* (homilie, przemówienia, konferencje)”. Ukazała się ona drukiem w 1995 r. w Archidiecezjalnym Wydawnictwie Łódzkim z okazji 30. rocznicy jego święceń kapłańskich (ss. 166). Kazania te – jak podkreślił w słowie wstępnym bp Adam Lepa – były głoszone w ważnych ośrodkach miejskich naszego kraju (s. 5). Jego działalność rekolekcyjna, misyjna i naukowa korespondowała z działalnością tworzenia struktur Polskiej Prowincji Misjonarzy Klaretynów. Dzięki jego wielkiemu zaangażowaniu w dniu 29 IX 1972 r. erygowano Polską Prowincję Misjonarzy Klaretynów. Została ona wydzielona z prowincji niemieckiej. Obszar jej działalności obejmuje nie tylko Polskę, ale i Wybrzeże Kości Słoniowej, Syberię, Czechy, Słowację oraz 14 domów zakonnych, założonych za jego kadencji prowincjalskiej (29 IX 1972-16 VII 1994 r.) na Białorusi. Dnia 16 lipca 1994 r. ks. Stanisław Piórkowski powołał do życia prowincję misjonarzy z jej pełnymi strukturami. W tym okresie stan liczbowy profesów liczył już 120.

W latach 1972-1994 we Wrocławiu ks. Piórkowski zbudował Wyższe Seminarium Duchowne Klaretynów. Nowicjat klaretynów funkcjonował początkowo we Wrocławiu, następnie w Lubaniu Śląskim. Obecnie mieści się w Krzydlinie Małej, gdzie ks. Piórkowski zbudował odpowiednie do tego celu pomieszczenia. W tej miejscowości znajduje się też Centrum Duchowości Klaretyńskiej. W Miedarach, najstarszej siedzibie klaretyńskiej na Śląsku, wybudował nowy klasztor. Jego dziełem jest także okazały klasztor klaretynów w Paczynie koło Gliwic. Zorganizował od podstaw Kurię Prowincjalną w Warszawie, a przy niej klaretyńskie wydawnictwo „Palabra” (Słowo). Obecnie klaretyni wydają kwartalnik „Życie Konsekrowane”.

Na Wybrzeżu Kości Słoniowej, dzięki pomocy abpa J. Bolonka, ks. Piórkowski założył dwie fundacje klaretyńskie: w Abidżanie – stolicy kraju, oraz w mieście Bauaffle. Na Białorusi klaretyni objęły kilka parafii. Założone zostały dwa centra klaretyńskie w miejscowościach Przywałka i Zelwa. Klaretyn mgr Stanisław Gawlik wybudował okazałą świątynię w Jeziorach. Na Syberii w Krasnojarsku również została założona misja klaretyńska. Marzeniem ks. Stanisława Piórkowskiego było, aby Łódź – stolica przemysłu włókienniczego – stała się ważnym centrum duchowości klaretyńskiej. Marzył o tym, aby św. Antoni Maria Klaret został patronem tego miasta, tak jak św. Kamil de

Lellis został w 1996 r. patronem Zabrza. Założyciel klaretynów wywodził się z rodziny tkaczy; sam był również tkaczem.

Ks. Piórkowski zamierzał wybudować w Łodzi Wyższe Seminarium Duchowne, okazały kościół, który byłby centrum kultu Niepokalanego Serca Maryi oraz Dom Pielgrzyma. Dzięki jego zabiegom doszło w 1989 r. do erygowania w Łodzi na Teofilowie klaretyńskiej parafii pod wezwaniem Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny i św. Antoniego Marii Klareta. Od 1996 r. ks. Piórkowski jest kapłanem archidiecezji łódzkiej.

Działalność naukowa ks. Piórkowskiego jest bogata nie tylko pod względem ilościowym, ma również dużą wartość merytoryczną. Ogniskuje się wokół problematyki założyciela klaretynów – św. Antoniego Marii Klareta oraz życia konsekrowanego. W tych dwóch dziedzinach jego przyczynki naukowe są dużej doniosłości, zwłaszcza gdy chodzi o formację duchową klaretynów i siostr klaretynek. Ks. Piórkowski jest autorem następujących książek: *Misjonarz, Powołani do przemieniania siebie, Zawierzyć Chrystusowi, Zauroczony Ewangelią, Apostoł Prawdy, Apostoł miłości i prawdy* (dotyczy apostołskiej działalności Jana Pawła II). Osobistym staraniem wydał komplet najważniejszych dzieł św. Antoniego M. Klareta (autobiografia, pisma duchowe, maryjne, Konstytucje Zgromadzenia i Dyrektorium Zgromadzenia).

W roku 2003 opublikował w Wydawnictwie św. Krzyża w Opolu pozycję książkową: *Dar i łaska powołania. Refleksje nad darem powołania w świetle adhortacji apostołskiej Jana Pawła II Pastores dabo vobis*” (ss. 145). W książce tej omówił sprawę budzenia nowych powołań kapłańskich i zakonnych. Kapłani oraz osoby zakonne są darem Niebios dla świata. Od ich poziomu duchowego i intelektualnego zależy rozwój Kościoła w świecie. Interesującą przedmowę do książki napisał biskup sufragan legnicki dr Stefan Regmunt, wybitny znawca problematyki powołaniowej.

Inna jego książka pt. *W drodze na spotkanie z Chrystusem* (ss. 200) stanowi zbiór konferencji, szkiców do kazań oraz przemyśleń i refleksji do nauk stanowych i rekolekcyjnych. Bardzo pozytywną ocenę tej pozycji wydał kolega kursowy z ławy seminaryjnej autora – bp dr Gerard Kusz sufragan gliwicki.

W roku 2004 ukazała się w Wydawnictwie św. Krzyża w Opolu książka ks. Piórkowskiego pt. *W służbie Kościoła misyjnego. Św. Antoni Maria Klaret. Arcybiskup – Pasterz – Misjonarz – Dworzanin – Prymas Indii – Prekursor Akcji Katolickiej – Wielki Czciiciel Maryi – Prekursor Fatimy* (ss. 190). W słowie wstępnym bp dr Jan Bagiński

napisał, iż autor, w oparciu o autobiografię św. Antoniego M. Klareta, przybliżył dzisiejszemu człowiekowi „postać, życie i działalność wielkiego Misjonarza dziewiętnastego wieku” (s. 17). Św. Antoni Klaret stanowi według niego wzór misjonarza dla XXI stulecia. Słowa bpa Jana Bagińskiego korespondują z interesującym artykułem wikariusza generalnego diecezji legnickiej ks. infułata prof. dra hab. Władysława Bochnaka, pod tytułem *W służbie Kościoła misyjnego* („Tygodnik Katolicki Niedziela”, 27 VII 2004, nr 26, s. VIII, dodatek: „Niedziela legnicka”).

Ks. Stanisław Piórkowski, jako wielki czciciel św. Antoniego Marii Klareta, zauroczony misjonarzami klaretyńskimi, opublikował w 2004 roku niezwykle cenną książkę pt. *Heroldowie Miłości* (Wydawnictwo św. Krzyża w Opolu), zamieścił w niej 51 biogramów męczenników klaretynów z Barbastro w Hiszpanii i „Golgotę Kościoła polskiego w latach 1939-1957”. W słowie wstępnym do tej publikacji ks. kard. Jose Saraiva Martins C.M.F., Prefekt Kongregacji ds. Świętych, przypomniał, że w Hiszpanii „rewolucja lat 1936-1939 obfitowała w straszną przemoc, Kościół został zdziesiątkowany i zniszczony przez okrutnych ludzi, którzy zabili kilku biskupów, wielu kapłanów, w tym 273 męczenników klaretyńskich, kilku w bardzo młodym wieku” (s. 15). Autor wstępu przytoczył listę męczenników, którzy przed śmiercią wystosowali list do zgromadzenia. Wzruszające są ich wyznania: „Umieramy wszyscy prosząc Pana, aby krew która płynie z naszych ran, nie była krwią zemsty (...) przyczyniała się do odkrycia i rozprzestrzeniania ciebie w całym świecie. Niech żyje Chrystus Król! Niech żyje Serce Maryi! Niech żyje Zgromadzenie. Żegnaj, ukochany Instytucie, Idziemy do nieba, żeby modlić się za ciebie” (s. 17).

Z okazji 200-lecia urodzin św. Antoniego Marii Klareta, przypadającego w roku 2007, ks. Piórkowski opracował i opublikował wielkie dzieło pt. *Ewangelia sercem przepowiadana* (Wydawnictwo św. Krzyża w Opolu). Książka ta została wydana „W hołdzie Misjonarzowi Apostolskiemu wszech czasów”. Słowo wstępne napisał ks. kardynał Saraiva Martins, Prefekt Kongregacji ds. Świętych, przypomniał w nim wypowiedź Piusa XII, podczas wyniesienia do chwały świętych założyciela klaretynów: „Wielki duchem (...) był jednocześnie i pokornym i wielkim w oczach świata; choć mały posturą, to jednak wielki duchem; skromny w wyglądzie, ale wzbudzający szacunek także pośród wielkich tego świata; mocny charakterem, ale pełen łagodnej słodyczy dla tych, którzy się opamiętują i pełnią pokutę, zawsze żyjący obecnością Boga (...), zniesławiany i podziwiany, umiejący się

radować, ale i cierpieć prześladowania. Pośród wielu godnych podziwu wartości w jego życiu, była jedna wyjątkowa, wielki kult do Matki Bożej, która opromieniała całe jego życie” (s. 17). W swoim wprowadzeniu do tej wyjątkowej publikacji ks. prof. dr hab. Waldemar Irek, rektor Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu, napisał m.in.: „Wrócił [ks. Stanisław Piórkowski] do Ojczyzny i pełen entuzjazmu, odwagi oraz determinacji tworzył podwaliny pod budowę polskiej prowincji klaretynów, poprzez pracę duszpasterską najpierw w Tarnowskich Górach, Bytomiu, po erygowaniu seminarium we Wrocławiu, budowę nowych klasztorów w Krzydlinie i Łodzi i wreszcie erygowaniu domu w sercu Polski – Warszawie (...)” (s. 23). Pozycja ta jest wydaniem albumowym, ubogaconym licznymi kolorowymi obrazami. W V części tej publikacji autor z wielką miłością do Kościoła ukazał nam Jana Pawła II jako pielgrzyma na drogach Chrystusa i człowieka, oraz św. Antoniego M. Klareta (s. 159). Piękny język i bogactwo ujęć psychologicznych wzbudzają zainteresowanie czytelnika.

Ks. Stanisław Piórkowski nosił w sobie wielkie pragnienie, aby rozślawić św. Antoniego Klareta i rozniecić w wielu zapał apostołski i misyjny. W tym celu napisał i wydał książkę pt. *Misjonarz – Zwiastun Ewangelii* (Wydawnictwo św. Krzyża w Opolu, 2007 r., ss. 559). Autor dedykował tę publikację „W hołdzie Wielkiemu Misjonarzowi Janowi Pawłowi II oraz Jego Następcy, Benedyktowi XVI”. W słowie wprowadzenia ks. Hubert Kowol, wielki przyjaciel autora, napisał: „Nowa ewangelizacja dotrze do współczesnych ludzi tylko wtedy, gdy misjonarz przekona ich, że Bóg ich kocha, a wszyscy ludzie są dziećmi Bożymi. Misjonarz jako lekarz, pielęgniarz i nauczyciel musi swoim życiem, swoim ubóstwem, gotowością do udzielenia pomocy i miłosierdziem zaświadczyć, że Bóg jest Miłością” (s. 15).

Biskup drohiczyński ks. Antoni P. Dyduch we wstępie napisał: „Były i są czasy okrutnych prześladowań politycznych, gospodarczych. Były i są lata walki ideologicznej i próby kulturowej eliminacji, nie mówiąc o intrygach obyczajowych. Ale nigdy nie zabrakło tych, którzy pełni ufności podejmują życzenia Pana Jezusa, Jego zaproszenie do działalności misyjnej, do głoszenia Ewangelii (...). Z wielkim zadziwieniem pochylamy się nad nową pozycją Czcigodnego Ks. Stanisława Piórkowskiego pt. *Misjonarz – Zwiastun Ewangelii*. To właśnie na jej stronicach daje się słyszeć szum wiatru historii. To jej karty przypominają nam tysiące misjonarzy. To ona staje się szczególnym hymnem wdzięczności, jaki historia Kościoła nuci przez wieki, poczy-

nając od chrztu każdego człowieka aż do dzisiejszego dnia, i także w przyszłości. Zastanawiając się nad misyjnością Kościoła, trudno nie przywołać Osoby jednego z największych Misjonarzy, zwłaszcza naszych czasów. Mam na myśli Ojca Świętego Jana Pawła II” (s. 21-22). W I rozdziale swej publikacji autor ukazał nam powołanie misyjne w Starym i Nowym Testamencie (s. 29-73). II rozdział nosi tytuł: „Misjonarz jako świadek i krzewiciel tajemnicy Bożej miłości” (s. 77-135). III ukazuje „Herosów misjonarstwa i ich dzieła” (s. 141-377), w IV rozdziale autor przedstawia „Nauczanie Kościoła w służbie dzieła misyjnego” (s. 381-439). Natomiast w V ukazany jest Ojciec Święty Jan Paweł II – Misjonarz i apostoł misji (s. 447-457). W ostatnim rozdziale autor omawia ekumenizm, dialog i misje (s. 477-489). W zakończeniu publikacji autor napisał: „Jezus Chrystus obecny wczoraj, dziś i zawsze” (s. 495).

Do wielkich dzieł ks. Stanisława Piórkowskiego należy nowa publikacja pt. *Niestrudzony Siewca Słowa Miłości*, poświęcona św. Antoniemu M. Klaretowi (Wydawnictwo św. Krzyża w Opolu, 2008, ss. 310). Jest to wydanie albumowe, ozdobione kolorowymi obrazami i zdjęciami, w twardej oprawie. Okazją do napisania tego dzieła była 200. rocznica urodzin św. Antoniego M. Klareta, Arcybiskupa Kuby i Prymasa Indii. Autor dedykował tę publikację „Wszystkim misjonarzom, którzy niosą światło Ewangelii aż po krańce ziemi ku oświeceniu wszystkich narodów świata”.

Ojciec Święty Benedykt XVI w 200. rocznicę urodzin św. Antoniego Marii Klareta skierował na ręce o. Josepha Marii Abella Battle, przełożonego generalnego klaretynów, następujące słowa: „Łączę się z wami w dziękczynieniu Bogu za klaretyński charyzmat w Kościele i zapraszam was do pogłębienia skarbu jego życia i duchowego przesłania dla przekazania go młodym pokoleniom, poprzez świadectwo waszego oddania się i poświęcenia. Współcześni młodzi ludzie, mimo różnych trudności, są ciągle całkowicie otwarci na te same ideały, jakimi płonęło serce Świętego Antoniego Marii Klareta i pragną spotkać przewodnika” (s. 15).

We wprowadzeniu do wyżej wspomnianej publikacji ks. kard. Franc Rodè – Prefekt Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekwentnego i Instytutów Życia Apostolskiego, napisał m.in.: „W prezentowanym dziele – owocu kapłańskiej miłości księdza Stanisława Piórkowskiego, jaką żywi do o. Klareta, jedynego świętego Soboru Watykańskiego I – autor ukazuje moc Słowa w życiu i działalności tego arcybiskupa oddanego misji ewangelizowania świata, wpisując go w posługę pasterzy Kościoła powszechnego” (s. 19). W prologu do pu-

blikacji ks. prof. dr hab. Waldemar Irek, rektor Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu, napisał m.in.: „Ks. Stanisław Piórkowski jest wiernym orędownikiem klaretyńskiego ducha misyjnego. Jak św. Antoni, który wykorzystując wszelkie zdobycze komunikacji społecznej głosił Dobrą Nowinę o Zbawieniu wszędzie tam, gdzie udało mu się dotrzeć, tak ks. Stanisław naśladować swego Patrona, niesie Słowo Chrystusa, korzystając z dobrodziejstw nowoczesnej poligrafii (...) Autor jubileuszowej publikacji o św. Antonim od swoich młodych lat daje wyraz miłości misyjnej i gorliwości w głoszeniu Ewangelii na całym świecie. Stał się organizatorem pierwszej powojennej klaretyńskiej prowincji na ziemiach polskich. Stworzył struktury formacji młodych misjonarzy i bazę dla ich przyszłej ekspansji do wielu odległych zakątków”. Znakomity autor prologu umiejętnie opisuje historię życia i działalności ks. Stanisława Piórkowskiego i wielką rolę Prymasa Polski kard. Stefana Wyszyńskiego, jego duchową pomoc w tych niełatwych czasach dla Kościoła w Polsce (s. 23-27). Cudem Opatrzności Bożej dzieło św. Antoniego Klareta przez niezłomną wolę i duchowy zapał ks. Stanisława Piórkowskiego i wielu życzliwych dla powstania tej części Kościoła, których w prologu wymienia ks. Waldemar Irek, ma swoje miejsce w naszej Ojczyźnie i podejmuje gorliwą działalność apostołską.

Autor publikacji w I rozdziale: „W posłudze Słowa Miłości” ukazał nam św. Antoniego M. Klareta (s. 33-59). W II rozdziale: „Posługa słowa miłości w Zgromadzeniu Misjonarzy Synów Niepokalanego Serca Błogosławionej Maryi Dziewicy”, bardzo interesująco opisuje duchowych synów św. A. M. Klareta i ich misje w 70 krajach świata. Z tego rozdziału dowiadujemy się o najwybitniejszych klaretynach i misjonarzach (s. 79-123). Bogaty jest rozdział III, w którym autor podaje historię misji w Indiach, Indonezji i Sri Lance (s. 127-135). W IV rozdziale: „Oddziaływanie św. Antoniego Marii Klareta na przedstawicieli Kościoła w Polsce”, autor przedstawia nam wielu ludzi oddanych sprawie klaretynów (s. 145-202). Na uwagę zasługuje rozdział V, w którym podana jest historia powstania i rozwoju zgromadzenia klaretynów w Polsce (s. 213-219). Jeśli chcemy poznać duchowość klaretynów i ich misyjność, autor wyczerpująco ukazał nam całe bogactwo tego charyzmatu w VI rozdziale (s. 221). W rozdziale VII wymienia m.in. poczet papieży, którzy wspierali działalność misjonarzy klaretynów (s. 235-255). W rozdziale VIII został ukazany Ojciec Święty Jan Paweł II jako misjonarz XX i XXI wieku (s. 261-277). Na końcu książki autor umieścił *Hymn o Miłości* (s. 285).

Na przełomie października i listopada 2008 r. ukazała się nowa publikacja ks. Stanisław Piórkowskiego pt. *Chrystus Misjonarz Ojca* (Wydawnictwo św. Krzyża w Opolu). Jest to publikacja bardzo bogata w swej treści, przepięknie ilustrowana. Daje ona dowód, że Kościół w swej istocie jest misyjny i takim pozostanie do końca.

Ks. Stanisław Piórkowski żywo angażuje się w działalność Kościoła w Krasnojarsku na Syberii. Miasto to liczy ponad milion mieszkańców. Obecnie swoją posługę apostołską pełnią tam również ojcowie klaretyni z polskiej prowincji, których do pracy misyjnej na tym wielkim obszarze obłasti krasnojarskiej (2,5 miliona km²) skierował prowincjał ks. Stanisław Piórkowski. Obecnie ojcowie klaretyni kończą budowę pierwszego kościoła katolickiego, którą w dużej mierze wspiera ks. Piórkowski. Dzięki jego inicjatywie i zaangażowaniu w dzieło misyjne wszystkich ojców klaretynów, odradzający się Kościół katolicki na tych terenach już przynosi duszpasterskie owoce.

Kolejnym dziełem na terenach wschodnich, w którym poprzez niestrudzoną pomoc uczestniczy ks. Piórkowski jest budowa kościoła św. Antoniego Padewskiego w Mohylowie na Białorusi. Mohylów obecnie liczy 500 tys. mieszkańców. Po upadku komunizmu, w 1990 roku przy świątyni pw. Matki Boskiej zostało reaktywowane pierwsze duszpasterstwo Kościoła katolickiego.

Ks. Stanisław Piórkowski całe swoje życie oddał w kapłańskiej posłudze Panu Bogu. Jest wiernym czcicielem Niepokalanego Serca Maryi. Wielki duchem i sercem, oddany dziełu ewangelizacji. Jego duchowe dzieła, obiekty wybudowane dla klaretynów oraz publikacje, pozostaną wielkim świadectwem i niezatartą historią jego ofiarnej służby i miłości do Kościoła. Choćby ludzie o nim zapomnieli, dzieła będą o nim świadczyć.

Z okazji 44. rocznicy święceń kapłańskich, dedykujemy mu słowa z Konstytucji Klaretynów, które w wielu miejscach odnoszą się do jego osoby i są świadectwem jego postawy życiowej: „Synem Niepokalanego Serca Maryi jest ten, kto płonie miłością i ją roznieca gdziekolwiek przejdzie. Ten, kto w sposób skuteczny pragnie i stara się wszelkimi środkami rozpałić wszystkich ludzi ogniem Boskiej miłości. Nic go nie odstrasza, raduje się w niedostatku, podejmuje trudy, z radością przyjmuje przykrości, cieszy się w prześladowaniu, weseli się wśród cierpień i boleści znoszonych ze spokojem i chlubi się z krzyża Jezusa Chrystusa. Nie myśli o niczym innym jak tylko o tym, w jaki sposób postępować za Chrystusem i naśladować Go w modlitwie, trudach i wytrwałości, zawsze i tylko w staraniu o największą chwałę Bożą i zbawienie ludzi” (p. 9).

LIFE, ORGANIZATIONAL AND SCIENTIFIC ACTIVITY
OF THE PRIEST STANISŁAW PIÓRKOWSKI

S u m m a r y

Priest Stanisław Piórkowski – priestly orders obtained on 3 July 1965 in Vienna, founder of Polish province of Claretian Missionaries, priest, organizer, builder and author of many books and articles on spirituality, history of the saints and missionary activity.

Słowa kluczowe: ks. Stanisław Piórkowski, Misjonarze Klaretyнки

Key words: priest Stanisław Piórkowski, Claretian Missionaries

Thum. Jarosław Sempryk